

ئەو ددانانەم كە ماونەتەوہ

ئەمىرە ئەلوسىف
لە عەرەبىيەوہ: موکەرەم رەشىد تالەبانى

لە ئۆرشەلىم سىنىيە شىرىنىيە كە كوچە بە كوچە، شەقام بە شەقام، سەرە كۆلان بە سەرە كۆلان، خولايەوہ تا وەك جاران لە ئامبىزى دارەنجىرەكەدا گىرسايەوہ، من و ھاوړىكانم چاومان تى برى تا چىژ و تامە زړۆبى بە قوولايى ناخمانەوہ نووسا، زۆر نزيكتر لە دوينى و لە پىرى و لەو پرۆژەى پيش ھەموو دوينىيەك كەوتوہ كە لە تەنىشت سىنىيە شىرىنىيە فرىوہكەوہ بەسەرمان بردوہ.

ئەگەر دەزانن چۆن شەكرەكەى لەناو روچدا دەتوايەوہ! ھەر كە دەتبىنى چوون پەرىيەكى رەنگاوپرەنگ پان بووہتەوہ و لىتى دانىشتوہ و چا و ئارەزوو دەكات سەبرى بكات، شىرىنىيەكەى خەرىك بوو دەگەيشتە قوولايى دل و دەروونمان بى ئەوہى بىخۆين! ئاى چەند جار سوتىندم بۆ داىكم و بۆ داىكى حەننا و بۆ داىكى ئەبراھام دەخوارد كە سىنىيەكە دەخولتتەوہ و داىكانمان پروايان بى نەدەكردىن!

داىكم گوتى: كورم بە خوا شىتتت، (مريەم) ي پلكيشم بە دارىكى پلاستىكىيەوہ دوای حەننا كەوت، داىكى (ئەبراھام) يش تەنيا بە گلەو گازندەوہ تقورچكى لە گوتى گرت.

ئىوارەى پىتچ شەمە مانگ بەسەر مالىەكانمانەوہ سەماى دەكرد و لەنىوان سەمايەك و سەمايەكى دىكەدا دەزووى تيشكى زىبىنى بە پەنجەرەكانماندا دەكيشا، بەرەو پەنجەرەى ژوورەكەى خۆم رام كرد و شوتىن پەنجەكانى مانگم بەسەر شووشەكەوہ بىنى، ئىمە راھاتبووين ئەو يارىيە لەگەل مانگدا بكەين، (ئىمە) يش لىرەدا بو من و حەننا و ئەبراھام دەگەرپتتەوہ، ھەرسىكمان بەلنىمان دابوو بە نىنۆكمان شووشەكان برووشىنىنەوہ، ھەر كە چراى مانگە بىدارەكەمان شاورى لى داو سەرەتاي يەكەمىن گىمى يارى چاوشاركىتى لەگەل بلندايبدا راگەياندا، وامان دەزانى نىنۆكگەلى

جهره زه‌ی بچووکان که شووشه دهر ووشپین، توئی توئی ده‌کهن و رووناک‌ی پر ناو له پیمان ده‌بیت و بهم شیوه‌یه ده‌ست له ناو ده‌ست و په‌نجه له‌گه‌ل په‌نجه ته‌وقه له‌گه‌ل مانگ ده‌کهن، تو بلتیت ههرسیکمان شیت بووبین؟
ئه‌مه باسکردنیکی ههمیشه‌یی تال بوو ههرکه پیاسه‌مان بگردایه ده‌ستی له یاخه نه‌ده‌کردینه‌وه.

به‌یانی هه‌ینی دایکم دارکاریه‌کی باشی کردم، کاتیک چون شیت هه‌ناسه‌م هه‌لکیشا، به پلته پلت و به‌وپه‌ری په‌رووشی شیتانه‌وه ئه‌و وشانه‌م گوگردنه‌وه که لیتان بیتزار نام: سینی.. سینی شیرینی.. ده‌فریت .. ده‌فریت!

تقوچرچکیکی له بازووه لاوازه‌که‌م گرت و به وشه و دهرپینی زور و نارپیک به روومدا هه‌لشاخا، که گویم ته‌نیا ئه‌و وشه سه‌رپیتیانه‌ی ئه‌زهر کردوون: شیت.. په‌ته‌ری.. خراپترین کور له جیهاندا!

کاتیک دایکم به خراپترین کور له جیهاندا ناوی بردم، نه‌مزان‌ی نایه ده‌بیت تووره‌بم، یان فرمیسک برپژم و دم و چاوم به بالا پۆشه‌که‌ی سوری تا دل‌ی نه‌رم بیت، یان بروام پی بکات و ئه‌و کات به‌ر له‌وه‌ی بو لای بگه‌رپیمه‌وه و زمانی خۆم له‌سه‌ر سویندخوارده‌که رابه‌ینم، گریانی هه‌ننام به‌رگوئی که‌وت، گویم له هیچ نه‌بوو، به‌لام هه‌موو ئه‌وه‌ی به‌رگویم که‌وت، ته‌نیا گریانیکی به‌کول بوو، له کو‌تاییدا دهرپینی (ناچمه دهره‌وه) بوو که چه‌ند جارپیک به هه‌لچوونپکی مندالانه‌ی تووره‌وه دووباره‌ی کرده‌وه.

نیوه‌رزی هه‌ینی، خیرا خۆم گه‌یاند لای په‌نجه‌ره‌ی ژووره‌که‌م و له‌و دیوی شووشه‌که‌وه ده‌ستم به سه‌یرکردنی جیهان کرد، ئه‌و کاته‌ی هه‌تاو به چاوه پرته‌قالبیه‌کانی چاوی داده‌گرت، پیده‌که‌نی و پیده‌که‌نی تا خه‌ریک بوو گه‌رموگوری ئه‌و میزاجه‌گه‌رمه‌ی هه‌موو شتیک بسووتینیت، یان من به‌و شیوه‌یه‌م مه‌زنده‌ ده‌کرد، له‌به‌ر ئه‌وه‌ی ئه‌و کات گیرۆده‌ی تووره‌یی خۆم بووبووم و داپیره‌م ده‌لیت کوری تووره‌گه‌رمای کرده‌وه‌کانی داغی ده‌کهن.

ئه‌و کات سه‌یرپکی مالی هه‌ننام کرد و بینیم ئه‌ویش ته‌واو وه‌ک من دلشکاو له‌به‌رده‌م په‌نجه‌ره‌که‌یدا راوه‌ستاوه، به دوو چاوی سوور و لیله‌وه سه‌یرم ده‌کات، فرمیسکه‌کانی به‌یانی لیلی کردوون، ورته‌به‌کمان لپوه نه‌هات، به‌لام چاومان به‌کدیسان ده‌دواند، کاتیک به ئاراسته‌ی مالی ئه‌براهام ده‌هاتن و ده‌چوون، که به

ته‌نیش مالی هه‌ردوو کمانه‌وه‌یه، هه‌ردوو کمان پیکه‌وه سه‌یری په‌نجه‌ره‌که‌یمان کرد، نه‌مانبینی، چونکه هاو‌رپیکه‌مان له دویتیه‌وه سزا دراوه ئه‌م‌رؤیش نایبینی، سه‌بینیش (شه‌مه‌ی رووناک‌ی) به‌و له‌گه‌ل خانه‌واده‌که‌یدا سه‌رقالی سرووته ئایینیبه‌کانی ده‌بیت، پاش ئه‌وه‌یش به ته‌واوه‌تی سزا ده‌دریت وه‌ک دایکی پی گوتبوو، په‌نگه دایکی، وه‌ک دایکی هه‌ننا به روویدا هه‌لشاخیت، په‌نگه نقورچک له قۆله‌نیسکی بگریت و په‌نگه پی بلتیت شیت، وه‌ک چۆن دایکم به منی گوت، په‌نگه!

شه‌وی پینج شه‌مه وه‌ک چۆن هه‌موو شه‌ویک راهاتبووم لمی سیم به‌ناو په‌نجه‌کانی پیمدا داده‌کرد، کاتیک هه‌ننا قۆلانچه‌یه‌کی په‌شی له‌ناو ده‌فری له‌که‌دا داده‌نا که ده‌مویست به ناو په‌نجه‌کامیدا دابکه‌م، ئه‌وه‌تا من به تیله‌ی چاوه‌ی ده‌بینم که دایده‌نیت و بزیه‌کی زه‌ردی بو ده‌که‌م، وه‌ک بلتیت نه‌زانم، ئه‌براهامیش ده‌مینیت و یه‌کسه‌ر له چنگی هه‌ننا‌ی ده‌رفیتیت بی ئه‌وه‌ی هه‌ستی پی بکات و له‌ناو ده‌فری له‌که‌ی تایه‌ت به خۆی داده‌نیت، ئیدی به‌م شیوه‌یه یاری ده‌کهن و به شادیبه‌وه پیده‌که‌نین، ته‌نانه‌ت شه‌وانه له‌به‌ر ئه‌وه‌ی ئه‌وه‌ند پیکه‌نیوبن گه‌ده‌مان دیشیت و هه‌راو هۆریابه‌کی مندالانه له شه‌قامه‌که‌دا ده‌نیتنه‌وه و ده‌نگی پیکه‌نینه‌کامان ده‌گاته ئه‌و قۆناغه‌ی که تیدا پیکه‌نینه‌کان له حه‌په‌ی تووتکه سه‌گه‌لیکی تازه له‌دایکبووی تو‌قیو بچن.

به‌ر له‌وه‌ی تاریکایی شه‌و دابیت، سینیبه‌کمان بینی ده‌خولایه‌وه، بروامان به چاومان نه‌کرد، خیرا به هه‌لچوونه‌وه به ده‌ستمان چاومان هه‌لکلوفت و دووباره‌مان کرده‌وه، که‌چی ئاکامه‌که هه‌ر هه‌مان ئاکام بوو، سینیبه‌که له‌م کووچه بو ئه‌و کووچه و له‌م شه‌قام بو ئه‌و شه‌قام ده‌خولایه‌وه، لیها‌تووانه چون لیها‌تووانه‌ی که‌شتیه‌وانی ئاسمانی نزم ده‌بووه‌وه و به‌رزده‌بووه‌وه، له خه‌ونیک، یان ئه‌فسانه‌یه‌ک ده‌چوو، به‌لام له کو‌تایی فرینه‌که‌یدا له ناوه‌راستی داره‌نجیره‌ دیرینه‌که‌دا جیگیربوو.

شانمان هه‌ژا و له‌رزه له‌رزمان لی که‌وت، له کاتیکدا دنیا سارد نه‌بوو، ئه‌براهام له داره‌نجیره‌که‌ نزیک بووه‌وه و ویستی بیه‌ژینیته‌وه تا سینیبه شیرینیبه‌که بکه‌وپته خواره‌وه، به‌لام نه‌که‌وته خواره‌وه، من و هه‌ننا‌یش نزیک بوینه‌وه و هه‌مان شتمان دووباره کرده‌وه و هه‌رسیکمان

لهسه ر ئه وه رتیک که وتین بگه رتینه ماله وه و له باره ی سینینییه فریوه که وه که سوکارمان ناگه دار بکه یینه وه، ئیوه یش پاشماوه ی به سه رهاته که ده زانن.

پاش تیپه رپوونی شه مه ی رووناکی، به هه له داوان خۆم گه یانده مائی ئه براهام و به دزیبه وه بانگم کرد، به ترس و له رزه وه هات بۆ لام نه وه ک دایکی بیسینیت، چونکه هیتشته سزاکه ی ته واو نه بوو بو، پرسیارم لی کرد ئایه له گه لم دیت بچین بۆ لای دارهه نجیره دیرینه که له شویتنه ی سینینییه شیرینییه فریوه که ی لئییه، ترپه کانی دللی وه لامیان دامه وه که زۆر چه زده کات و تامه زرۆیشه، بزه ی ههردوو چاوشی به هه مان گه رموگوری وه لامی دامه وه، به لام پاش ده خوله ک پلکم، دایکی ئه براهام له پیشمان قوت بووه وه و داوای لی کردم بۆ لای دایکم بگه رتیمه وه، جاریکی دیکه نفورچکی له گوئی ئه براهام گرت، ئه ویش دهم و چاوی سوور هه لگه راو دایکی له پاش خۆی ده رگه که ی داخست.

هه نگاوه کانم به ره وه ئه و شویتنه یان بر دم که سینینییه شیرینییه که ی لئییه، له وئ حه ننام بینی له به رده م دارهه نجیره که دا واق و رماو راوه ستاوه و هه ردوو دهستی ده جوو لیتیتته وه وه ک یه کتیک له ژتیر نواندن موگناتیسیدا بیت، به ره و لای راست و به ره و لای چه پ له هه له که سه مادا بو، ده یویست هه ردوو چاوی له ناو سینینییه که دا نو قم بکات، سینینییه که یش به سه ر و به ژتیر دره خته که و به سه ر لقو پۆیه کان و به سه ر به رو بووه کاندای دهستی به خولانه وه کرد، له وئ له سه ر شوسته کان و له سه ر ده زوووه خۆله میتشیننه کانی ئاسمان که پیتی په ربیبه کان رووشانده بوو نیسان، به هۆی هیتزیک دیواو ده ره وه ده هه ژایه وه، جهسته و روحمان به و په ری هه ست به خۆشی و شادی کردن له گه لئ ده هه ژانه وه.

بیرۆکه یه کی هاوبه ش خۆی هاویشته میتشکمانه وه، به چاو به یه کدیمان گوت، ئه ویش ئه وه بوو ئه مان بچیتته سه ر پشتی ئه ومان، بۆ ئه وه ی ئه ومان سینینییه شیرینییه که ی ده هه ست بکه ویت که له ناوه راستی دارهه نجیره که دا جیگیربووه و بیگرینه دهسته وه و ئه و کات بۆ ئۆرشه لیم و دانیشتووانی ده سه لمینین که ئیمه شیت نین و منیش بۆ دایکم ده سه لمینیم که له جیهاندا خراپترین کور نیم.

حه ننا خستمییبه سه ر پشتی خۆی و منیش چوومه سه ر

هه ردوو شانی و هه ستم کرد که چه ندان ده رزی و درک له ژتیر هه ردوو پیمدان و ئه و کات داوام لی کرد خواردنی زۆر تر بخوات، ئه ویش ئه و کات ئۆفیتیکی بۆ کرد و له خواره وه هاواری کرد و گوئی: کاتی گالته نییه.

سه رم بۆ سه ره وه بلتدکرده وه و سینینییه فریوه که م بینی، کاتتیک ویستم بیگرم، حه ننا هاواری لی هه ستا، سه یرم کرد و بینیم که وته سه ر عه رده که، منیش به دوا ی ئه ودا که وته سه ر عه رده که و دراوسیتکان له چوارده ورمان گه رده بوونه وه، چونکه به دهنگی به رزه هاوارمان کرد به راده یه ک له ناو سه رتا پای شه قامه که دا دهنگی دایه وه، خه لکه که بۆ مالتیان بر دینه وه و حه ننا به وه سزا درا که هه رگیز له مال نه چیتته ده ره وه، منیش به تۆزان و به هه لشاخان به روومدا سزا درام، ئه و کات قسه و قسه لۆک به شاره که دا بلا بووه وه، ده یانگوت ئه براهام و حه ننا درۆزنن و لافی چه ند شتتیک لی ده دهن که هه رگیز نین، بۆیه خواوه ند سزای دان به وه ی لاقی حه ننا شکا و یه کتیک له مۆمه کانی شه مه یش دهستی راستی (ئه براهام) ی سووتاند، منیش له و قسه و قسه لۆک و تۆمه تانه وه دووربووم، ئه ویش له به ر ته نیا یه ک هۆکار، ئه ویش ئه وه بوو وه ک هه ردوو هاواری نزیکه که م نازارم به رنه که وت.

هه ستم ده کرد خه نه رتیکیان له دل را کردووم و روحم ناساغ بوو، دایکم تیبینی کرد چه ند لاوازبوومه و په نگم هه لبزیکاره و خواردم بچ ناخورتیت، هه رکه وشه یه کیشم له مه ر حه ننا و ئه براهام و دارهه نجیره دیرینه که و سینینییه فریوه که گوتبایه، دایکم پیمدا هه لده شاخا و به شیت ناوی ده بردم، هوشداری ئه وه یشی دامی خه لک قسه و قسه لۆک له باره وه بلتین وه ک ئه وه ی به هه ردوو هاواری که م ده لتین، به لکو به وه یش ترساندمی که خواوه ندم لی تووره بیت و لاقم بشکیت، یان زمانم بپریت که درۆی گه وره گه وره گو ده کات.

رۆژتیکیان، له دهنگه دهنگ و هه راوزه نای خه لکی شاره که به ناگا هاتمه وه که جیتویان به هه ردوو هاواری که م ده داو به درۆزنیان ناو ده بردن، منیش هه ستم کرد بلتسه ی ئاگریک له ناخمدا یه، یه کسه ر بریارم دا ئه مه ی خواره وه بکه م، بۆ دوو مه یان جار هه نگاوه کانم بۆ لای دارهه نجیره که یان په لکتیش کردم، ویستم به ته نیا پیمدا هه لزنیم، ده یان جار به روومه وه و لاقی راستم

برینداربوو، زه ویش بالئی بریندارکردم و خوئینی لی داده چۆرا، که چی ههر نائومید نه بووم، به دارهه نجیره که دا هه لزانم و زۆر له سینیییه شیرینییه که نزیک بوومه وه، دهستم پیرا گه یشت و به په نجه کانم گرتم و سه یرم کرد، بینیم شیرینییه کی سه یر و سه رسور هینه ره له دوگمه و قۆچهی زترین و مرواری ده چوو، به للام شیرینی بوو! کاتییک ویستم سینیییه که له گه ل خۆم بۆ ماله وه بهم، هه موو شیرینییه که به ته واوه تی بزرده بوو!

سینیییه که ههر له خۆیه وه هیچی تیدا نه ده ما، هه رکه له ناوه ندی دارهه نجیره کهم دانا بایه ته وه، شیرینییه که ی به ته وای سه یر و سه مه ره ی جارانه وه ده گه رایه وه، به للام هه رکه بمویستایه له گه ل خۆمی بهم، شیرینییه که نه ده ما وه ک بلتییت ههر نه بوو بیت!

ئه م ره وشه بۆ چه ندان کاترمیتری دووردریژ به رده وام بوو، نه مه دزانی چی بکه م؟ به م جۆره کهس پروام پین ناکات و له هه وله که مدا بۆ سه لماندنی بی تاوانیی هه ردوو هاو پیکه م سه رناکه وم.

هه ستم به دلته نگی و په ریشانییه ک کرد، نازارم چه شت و گریام، دهنگی گریان و هاوارم له دهنگی هاواری دایکم ده چوو ئه و کاته ی برا بچوو که کهم له دایک بوو، گه یشتمه ئه و په ری پله ی نائومییدی، ئه و کاته ی سه رم بۆ لای سینیییه که به رز کرده وه، پارچه کاغه زیکی بچوو کم بینی، نامه یه کی تیدا نووسرابوو ده یگوت: به ر له وه ی بمخۆیت .. ددانه کانی خۆتم بده یه!

به و په ری سه رسورمانه وه چاوم زه ق کرده وه، تینه گه یشتم ئه و نامه یه چی ده گه یه نیت؟

که سییک چۆن ددانه کانی خۆی به سینیییه ک ده به خشیت، ته نانه ت ئه گه ر سینیییه کی فریویش بیت؟! پاش ئه وه ی نامه کهم خوئنده وه و جیبه جیم کرد، شیرینییه که ده رکه وته وه و پارچه کاغه زیکی بچوو کیشی له گه ل ده رکه وته وه ده یگوت: کاتییک ده مخۆیت.. ددانه کانت ده که ون، کاتییک ددانه کانیشت بکه ون.. نامیینیت!

یه کسه ر پرم دایه و پارچه یه ک شیرینیم خوارد. ئه و کات دوو ددانی پێشسه وه م له خۆبانه وه که وته نه ناو سینیییه که وه، هه ستم به تۆقین و سه رسورمان کرد، هه ستم به هیچ نازاریک نه کرد، به للام هه ردوو ددانه کهم که وتن و نازانم که ی دینه وه؟

ئه و کات له یارییه که گه یشتم، ئه وه ی له چاوشارکیی مانگ ده چیت، به للام یارییه کی نوئیه. ئه گه ر به ویت شیرینییه کهم بۆ ده رکه ویتته وه، ده بیت چه ند ددانییکم له ده ست بده م، چونکه به راده ی ژماره ی ددانه که وته وه کان پارچه شیرینییه کان ده رده که ون، که له به ر چاوی هیچ که سییک بزرنابن، ئه و کاتیش ده توانم سینیییه فریوه پر له شیرینییه سه یره که به م و بۆ تۆرشه لیمی به مه وه تا خه لک ببینن و هه ردوو هاواری گیانی به گیانییه کانم بپن تاوان ده رچن.

یارییه که به یه ک ددان ده سستی پین کرد و به ژماره یه کی زۆر له ددانه کانم کۆتایی هات و سینیییه شیرینییه فریوه کهم هه لگرت و بۆ شه قامه که ی خۆمان گه رامه وه، خه لکی له چوارده ورم گردبوونه وه تا به چاوی خۆبان بپن تاوانی هه ننا و ئه براهام ببینن و منیش به و ددانانه م که ماونه ته وه، خۆشه ویستی خۆمیان بۆ دووپات بکه مه وه.

ئه میره ئه لوه سیف که چه رۆماننوس و چیرۆکنوس و شاعیریکی میسری ده رچوی زانکۆی مه نسوره یه. کۆمه لیک چیرۆکی به ناوونیشانی (ئه وانه شیکۆلاته ناخۆن) بلاو کرده وته وه و له زۆریه ی گۆفاری و رۆژنامه کانی ولاته که ی و ماله په رییه کاندای چیرۆک و بابه تی ویژه یی بلاو ده کاته وه. ئه م چیرۆکه یان له سایتی گۆفاری (کیکا) که گۆفاریکی ویژه ییه، وه رگرت و کردمان به کوردی.

سه رچاوه:

سایتی گۆفاری (کیکا):

<http://www.kikahmagazine.com?p=6338>